

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1. Να βρείτε τη δομή των παρακάτω παραγράφων και να γράψετε ένα πλαγιότιτλο.

- Η αξιολόγηση των μαθητών στο σχολείο είναι μια διαδικασία στενά συνυφασμένη με τη διδακτική πράξη και κατ' επέκταση με τη συνολική κοινωνική λειτουργία του σχολείου. Συνήθως αναφέρεται στη διαδικασία, κατά την οποία ο διδάσκων συγκεντρώνει πληροφορίες από διαφορετικές πηγές, προκειμένου να διατυπώσει κρίσεις για έναν μαθητή ή για μια ομάδα μαθητών. Η αξιολόγηση των μαθητών ως αναπόσπαστο μέρος της μαθησιακής διαδικασίας, για να είναι επιτυχημένη, πρέπει να σχεδιάζεται για την υλοποίηση συγκεκριμένων σκοπών, να ακολουθεί συγκεκριμένη μεθοδολογική διαδικασία της οποίας τα κριτήρια θα χρησιμοποιηθούν, για να αποτυπώσουν την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας. Επομένως, αποτελεί μια συνεχή διαδικασία, διάχυτη κατά τη διάρκεια της καθημερινής διδακτικής εργασίας, ενταγμένη στη ροή του εκπαιδευτικού έργου και πολύμορφη ως προς τους τρόπους και τις τεχνικές.

Π. Μανωλάκος (2010). Η αξιολόγηση του μαθητή. Εφαρμοσμένη Παιδαγωγική. Περιοδική Ηλεκτρονική Έκδοση του Ελληνικού Ινστιτούτου Εφαρμοσμένης Παιδαγωγικής και Εκπαίδευσης (ΕΛΛ.Ι.Ε.Π.Ε.Κ.), 1, 1-8 (διασκευή).

- Έχει διαπιστωθεί ότι ο άνθρωπος με αναπηρία είναι στιγματισμένος από λύπηση. Ακόμα κι όταν γίνεται δημόσια αναφορά σε περιπτώσεις ανθρώπων με αναπηρία, η λύπη είναι αυτή που προβάλλεται συνειδητά ή ασυνείδητα. Το βλέπουμε στις ειδήσεις της τηλεόρασης, στις περιπτώσεις ενός ανθρώπου που είναι ανάπηρος και προσπαθεί να κερδίσει τη ζωή του. Ενώ επιβραβεύουμε το σθένος του, παρά το πρόβλημα του, το μήνυμα που διαπερνά την είδηση δεν αφορά στην ουσία τον ανάπηρο αλλά τους υπόλοιπους, τους «φυσιολογικούς». Το μήνυμα που λαμβάνουμε είναι «κοίταξε, ο άνθρωπος αυτός παρά το πρόβλημα που έχει δείχνει τέτοια δύναμη και τέτοιο κουράγιο και μετά λέω πως εγώ έχω προβλήματα». Δηλαδή πάλι στον εαυτό μας απευθυνόμαστε. Αν στόχος είναι να περάσει μέσω της είδησης το μήνυμα για το σθένος και τη θέληση για ζωή του αναπήρου, η εικόνα που περνάει είναι συχνά του διαφορετικού και του παράξενου ανθρώπου.

Ι. Δεσποτοπούλου (2006). Άτομα με αναπηρία και τρόπος παρουσίας τους στα ΜΜΕ. Στο Άτομα με αναπηρία και ΜΜΕ. Διεθνής Δημερίδα, 19-20 Ιουνίου 2006. Αθήνα, 96-102

- Κάθε πρωί, χιλιάδες πρόσωπα ξαναρχίζουν την άκαρπη και απελπισμένη αναζήτηση εργασίας. Είναι οι απόκληροι, μια καινούρια κατηγορία που μας αποδεικνύει τόσο τη δημογραφική έκρηξη όσο και την ανικανότητα αυτής της οικονομίας για την οποία το μόνο που δε μετράει είναι το ανθρώπινο στοιχείο. Αποκλείονται οι φτωχοί και εκτοπίζονται από την κοινωνία, γιατί περισσεύουν. Τώρα πια κανείς δεν τους αποκαλεί «οι από κάτω» αλλά «οι εκτός». Είναι αποκλεισμένοι ακόμα και από το βασικό δικαίωμα της τροφής, της περίθαλψης, της εκπαίδευσης και της δικαιοσύνης· από τις πόλεις όπως και από τη γη τους. Και αυτοί οι άνθρωποι που καθημερινά ρίχνονται εκτός, όπως από την κουπαστή ενός πλοίου στον ωκεανό, αποτελούν τη μεγάλη πλειονότητα.

Ε. Sabato (2000). Πριν το τέλος. Αθήνα: Γκοβόστη, 136-138

- Όπως φαίνεται, η αξιοπρέπεια της ανθρώπινης ζωής δεν προβλεπόταν στο πλάνο της παγκοσμιοποίησης. Από την άλλη το άγχος, είναι το μόνο που έφτασε σε επίπεδα πρωτόγνωρα ως τώρα σε μας. Πρόκειται για έναν κόσμο που ζει μέσα στη μοχθηρία και όπου κάποιοι ελάχιστοι μετατρέπουν τις επιτυχίες τους σε χρήμα, ακρωτηριάζοντας τη ζωή μιας ατέλειωτης πλειονότητας. Πείθει μάλιστα τον κάθε φτωχοδιάβολο να νομίζει ότι ανήκει στους προνομιούχους, μόνο και μόνο επειδή έχει πρόσβαση στα αναρίθμητα προϊόντα του σούπερ-μάρκετ. Κι ενώ αυτός ο καημένος, ο ανόητος, κοιμάται μακάρια, κλεισμένος στο οχυρό του με τις εντοιχισμένες οικιακές συσκευές και όλη εκείνη την υπόλοιπη σαβούρα, μυριάδες οικογένειες επιβιώνουν μ' ένα δολάριο τη μέρα. Είναι εκατομμύρια οι αποκλεισμένοι από το μεγάλο φαγοπότη των οικονομολόγων.

E. Sabato (2000). Πριν το τέλος. Αθήνα: Γκοβόστη, 136-138

2. Ποια είναι η συλλογιστική πορεία (επαγωγική, παραγωγική) των παρακάτω παραγράφων

Η αξιολόγηση των μαθητών στο σχολείο είναι μια διαδικασία στενά συνυφασμένη με τη διδακτική πράξη και κατ' επέκταση με τη συνολική κοινωνική λειτουργία του σχολείου. Συνήθως αναφέρεται στη διαδικασία, κατά την οποία ο διδάσκων συγκεντρώνει πληροφορίες από διαφορετικές πηγές, προκειμένου να διατυπώσει κρίσεις για έναν μαθητή ή για μια ομάδα μαθητών. Η αξιολόγηση των μαθητών ως αναπόσπαστο μέρος της μαθησιακής διαδικασίας, για να είναι επιτυχημένη, πρέπει να σχεδιάζεται για την υλοποίηση συγκεκριμένων σκοπών, να ακολουθεί συγκεκριμένη μεθοδολογική διαδικασία της οποίας τα κριτήρια θα χρησιμοποιηθούν, για να αποτυπώσουν την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας. Επομένως, αποτελεί μια συνεχή διαδικασία, διάχυτη κατά τη διάρκεια της καθημερινής διδακτικής εργασίας, ενταγμένη στη ροή του εκπαιδευτικού έργου και πολύμορφη ως προς τους τρόπους και τις τεχνικές.

Π. Μανωλάκος (2010). Η αξιολόγηση του μαθητή. Εφαρμοσμένη Παιδαγωγική. Περιοδική Ηλεκτρονική Έκδοση του Ελληνικού Ινστιτούτου Εφαρμοσμένης Παιδαγωγικής και Εκπαίδευσης (ΕΛΛ.Ι.Ε.Π.Ε.Κ.), 1, 1-8 (διασκευή).

- Άλλωστε, μετέπειτα έρευνες κοινωνικών ψυχολόγων έδειξαν ότι κάθε άνθρωπος τείνει να δημιουργεί μια εικόνα του εαυτού του ανάλογα με τους κοινωνικούς ρόλους που έχει αποδεχτεί και στη βάση αυτών των ρόλων διαμορφώνει τη σιγουριά που απαιτείται για τη «σωστή» κοινωνική ένταξή του. Επομένως, η απώλεια εργασίας επηρεάζει αρνητικά και τις δύο αυτές συμπληρωματικές διαστάσεις της ζωής μας, τόσο τον «πραγματικό» κοινωνικό μας ρόλο όσο και την «υποκειμενική» αυτοεκτίμησή μας. Και ίσως γι' αυτό οι περισσότεροι ειδικοί επιμένουν ότι το πιο ουσιαστικό σύμπτωμα της απώλειας εργασίας δεν είναι τόσο η έλλειψη χρημάτων, όσο η απώλεια της αυτοεκτίμησης και του αυτοσεβασμού. Η εσωτερίκευση αυτής της κατάστασης οδηγεί κατά κανόνα σε ενοχικά και εξόδου από την «προσωπική» κρίση, αλλά και εμποδίζουν την αναζήτηση εργασίας, ιδίως σε χαλεπούς οικονομικά καιρούς. Η αδράνεια και η ακινησία αποτελούν τα τυπικά γνωρίσματα μιας εσφαλμένης και ενοχικής «εσωτερίκευσης» του προβλήματος της ανεργίας ως προσωπικού προβλήματος των ανέργων που σχετίζεται, υποτίθεται, με κάποιες υποκειμενικές ελλείψεις ή αδυναμίες και όχι, όπως συμβαίνει στην πραγματικότητα, με τα αντικειμενικά οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα που επιβάλλουν τη βαρβαρότητα της ανεργίας.

Σπ. Μανουσέλης, εφημ. Ελευθεροτυπία, 30.4.2010

3. Να βρείτε τον τρόπο/-ους ανάπτυξης των παρακάτω παραγράφων

- Ωστόσο, για την αξιολόγηση των μαθητών εκφράζονται αντικρουόμενες απόψεις. Έτσι, οι επικριτές της αξιολόγησης, για να τεκμηριώσουν την άποψή τους, επικαλούνται λόγους που αφορούν στις ανεπιθύμητες παρενέργειες των παραδοσιακών μορφών βαθμολόγησης. Υποστηρίζουν πως διαταράσσεται η παιδαγωγική σχέση ανάμεσα στον μαθητή και στον δάσκαλο απ' τη στιγμή που ο τελευταίος αναλαμβάνει τον ρόλο του βαθμολογητή. Μάλιστα, δίνουν έμφαση στο γεγονός ότι ο δάσκαλος δεν είναι εκπαιδευμένος βαθμολογητής και συνεπώς η βαθμολογία του είναι παιδαγωγικά ερασιτεχνική. Σύμφωνα με άλλη άποψη η έλλειψη εμπιστοσύνης της κοινωνίας στο εκπαιδευτικό σύστημα ή η κρίση της νομιμοποίησης της εκπαίδευσης επιβάλλουν την αξιολόγηση, ενώ η ανατροφοδότηση και η παρόθηση που παρέχει η αξιολόγηση των μαθητών λειτουργούν ως μορφές άσκησης κοινωνικού ελέγχου.

Π. Μανωλάκος (2010). Η αξιολόγηση του μαθητή. Εφαρμοσμένη Παιδαγωγική. Περιοδική Ηλεκτρονική Έκδοση του Ελληνικού Ινστιτούτου Εφαρμοσμένης Παιδαγωγικής και Εκπαίδευσης (ΕΛΛ.Ι.Ε.Π.ΕΚ.), 1, 1-8 (διασκευή).

- Για την επίτευξη, όμως, όλων των παραπάνω σκοπών κρίνεται απαραίτητο τα συμβαλλόμενα κράτη να κατοχυρώσουν τα παρακάτω δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες. Πρώτα πρώτα να μην αποκλείονται από το γενικό εκπαιδευτικό σύστημα βάσει της αναπηρίας. Φυσικά, αυτό σημαίνει ότι τα παιδιά με αναπηρίες δεν πρέπει να αποκλείονται από την ελεύθερη και υποχρεωτική πρωτοβάθμια εκπαίδευση ή από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση εξαιτίας της αναπηρίας τους. Έπειτα, τα άτομα με αναπηρίες μπορούν να έχουν πρόσβαση σε μια ενιαία, ποιοτική και ελεύθερη πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση ισότιμα με τους άλλους στις κοινότητες στις οποίες ζουν. Στη συνέχεια, είναι αναγκαίο να παρέχεται εύλογη προσαρμογή για τις απαιτήσεις του ατόμου και τα άτομα με αναπηρίες να λαμβάνουν την υποστήριξη που απαιτείται μέσα στο γενικό εκπαιδευτικό σύστημα, προκειμένου να διευκολυνθεί η αποτελεσματική εκπαίδευσή τους. Τέλος, πρέπει να παρέχονται αποτελεσματικά εξατομικευμένα μέτρα υποστήριξης σε περιβάλλοντα που μεγιστοποιούν την ακαδημαϊκή και κοινωνική ανάπτυξη, σύμφωνα με τον στόχο της πλήρους ενσωμάτωσης.
Σύμβαση του Ο.Η.Ε. για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία και Προαιρετικό Πρωτόκολλο. Άρθρο 24 «Εκπαίδευση».

4. Να επισημάνετε το είδος της σύνταξης (ενεργητική ή παθητική) και να την τρέψετε στην αντίθετή της.

- «Ωστόσο, για την αξιολόγηση των μαθητών εκφράζονται αντικρουόμενες απόψεις»
- «Τα συμβαλλόμενα κράτη αναγνωρίζουν το δικαίωμα των ατόμων με αναπηρία στην εκπαίδευση».

- « Επομένως, η απώλεια εργασίας επηρεάζει αρνητικά και τις δύο αυτές συμπληρωματικές διαστάσεις της ζωής μας, τόσο τον «πραγματικό»
- «...κάποιοι ελάχιστοι μετατρέπουν τις επιτυχίες τους σε χρήμα...»
- «Τα περιφερειακά ΑΕΙ αναπτύχθηκαν από το μεράκι νέων ανθρώπων...»

- Τα παιδιά παρακινούν τους γονείς όταν νιώθουν τον κίνδυνο.

5. Να επισημάνετε τις διαρθρωτικές λέξεις, με τις οποίες επιτυγχάνεται η συνοχή των παρακάτω παραγράφων.

- Για την επίτευξη, όμως, όλων των παραπάνω σκοπών κρίνεται απαραίτητο τα συμβαλλόμενα κράτη να κατοχυρώσουν τα παρακάτω δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες. Πρώτα πρώτα να μην αποκλείονται από το γενικό εκπαιδευτικό σύστημα βάσει της αναπηρίας. Φυσικά, αυτό σημαίνει ότι τα παιδιά με αναπηρίες δεν πρέπει να αποκλείονται από την ελεύθερη και υποχρεωτική πρωτοβάθμια εκπαίδευση ή από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση εξαιτίας της αναπηρίας τους. Έπειτα, τα άτομα με αναπηρίες μπορούν να έχουν πρόσβαση σε μια ενιαία, ποιοτική και ελεύθερη πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση ισότιμα με τους άλλους στις κοινότητες στις οποίες ζουν. Στη συνέχεια, είναι αναγκαίο να παρέχεται εύλογη προσαρμογή για τις απαιτήσεις του ατόμου και τα άτομα με αναπηρίες να λαμβάνουν την υποστήριξη που απαιτείται μέσα στο γενικό εκπαιδευτικό σύστημα, προκειμένου να διευκολυνθεί η αποτελεσματική εκπαίδευσή τους. Τέλος, πρέπει να παρέχονται αποτελεσματικά εξατομικευμένα μέτρα υποστήριξης σε περιβάλλοντα που μεγιστοποιούν την ακαδημαϊκή και κοινωνική ανάπτυξη, σύμφωνα με τον στόχο της πλήρους ενσωμάτωσης.

Σύμβαση του Ο.Η.Ε. για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία και Προαιρετικό Πρωτόκολλο. Άρθρο 24 «Εκπαίδευση».

- Έχει διαπιστωθεί ότι ο άνθρωπος με αναπηρία είναι στιγματισμένος από λύπηση. Ακόμα κι όταν γίνεται δημόσια αναφορά σε περιπτώσεις ανθρώπων με αναπηρία, η λύπη είναι αυτή που προβάλλεται συνειδητά ή ασυνείδητα. Το βλέπουμε στις ειδήσεις της τηλεόρασης, στις περιπτώσεις ενός ανθρώπου που είναι ανάπηρος και προσπαθεί να κερδίσει τη ζωή του. Ενώ επιβραβεύουμε το σθένος του, παρά το πρόβλημα του, το μήνυμα που διαπερνά την είδηση δεν αφορά στην ουσία τον ανάπηρο αλλά τους υπόλοιπους, τους «φυσιολογικούς». Το μήνυμα που λαμβάνουμε είναι «κοίταξε, ο άνθρωπος αυτός παρά το πρόβλημα που έχει δείχνει τέτοια δύναμη και τέτοιο κουράγιο και μετά λέω πως εγώ έχω προβλήματα». Δηλαδή πάλι στον εαυτό μας απευθυνόμαστε. Αν στόχος είναι να περάσει μέσω της είδησης το μήνυμα για το σθένος και τη θέληση για ζωή του αναπήρου, η εικόνα που περνάει είναι συχνά του διαφορετικού και του παράξενου ανθρώπου.

Ι. Δεσποτοπούλου (2006). Άτομα με αναπηρία και τρόπος παρουσίας τους στα ΜΜΕ. Στο Άτομα με αναπηρία και ΜΜΕ. Διεθνής Δημερίδα, 19-20 Ιουνίου 2006. Αθήνα, 96-102

Υλικό

Προτεινόμενα

Ειδήσεις για

6. Να δηλώσετε αν στις παρακάτω φράσεις γίνεται κυριολεκτική/δηλωτική ή μεταφορική/συνυποδηλωτική χρήση της γλώσσας.

- «...τα άτομα με αναπηρία θα είναι σε θέση να έχουν πρόσβαση στη γενική τριτοβάθμια εκπαίδευση...»
- «...το υγιέστατο και πανέμορφο φωτομοντέλο που τα έχει όλα στη ζωή του και οδηγεί γεμάτο σιγουριά το αστραφτερό αυτοκίνητο»
- «...ο κόσμος, που παραιτήθηκε από τα πάντα προκειμένου ν' αναπτυχθεί οικονομικά, δεν μπορεί να δώσει στέγη και τροφή στην ανθρωπότητα...».

- Νέα σελίδα ανοίγει από τον Σεπτέμβριο το Πανεπιστήμιο Αθηνών στις μεταπτυχιακές σπουδές.
- Την ίδια στιγμή, πολλά ΑΕΙ βλέπουν τα δίδακτρα των μεταπτυχιακών προγραμμάτων ως μία πηγή συμπλήρωσης της κρατικής τους χρηματοδότησης.

7. Στις παρακάτω περιόδους λόγου να εντοπίσετε την ονοματική αναφορική πρόταση και με βάση τις πληροφορίες που περιέχει η πρόταση σε σχέση με τους προσδιοριζόμενους όρους να την χαρακτηρίσετε ως προσδιοριστική ή ως παραθετική.

- « Ήδη, οι πρώτες σοβαρές μελέτες των ψυχολογικών επιπτώσεων της ανεργίας πραγματοποιήθηκαν το 1938 από τους Philip Eisenberg και Paul F. Lazarsfeld, οι οποίοι αναλύοντας τις αντιδράσεις των ανέργων αναγνώρισαν τρία τυπικά στάδια ή φάσεις »
- Εδώ και χρόνια, επιστήμονες από όλο τον κόσμο προσπαθούν να προσδιορίσουν την ακριβή ημερομηνία έκρηξης του ηφαιστείου, η οποία έγινε αισθητή έως την Αίγυπτο και τη Μικρά Ασία, επειδή αποτελεί ορόσημο και σημείο αναφοράς για τη χρονολόγηση πολλών άλλων προϊστορικών συμβάντων και αρχαιολογικών ανακαλύψεων στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου.
- Η συσκευή, που ονομάστηκε Coral Manta, τοποθετείται στην πισίνα και μπορεί να εντοπίσει αντικείμενα που βρίσκονται κάτω από το νερό και δεν κινούνται για περισσότερο από 15 δευτερόλεπτα, εξηγεί δημοσίευμα της εφημερίδας Yedioth Ahronoth.
- Στα τέλη του 1948 ο Τζορτζ Όργουελ, ταλαιπωρημένος από τη φυματίωση, δακτυλογραφούσε ξαπλωμένος στο κρεβάτι το τελικό κείμενο ενός μυθιστορήματος που θα κυκλοφορούσε τον επόμενο χρόνο και θα συγκλόνιζε τον κόσμο.
- Για τον Όργουελ, ο κόσμος θα είναι μοιρασμένος σε τρεις αυτοκρατορίες το 1984, που τους δίνει τα ονόματα Ωκεανία, Ευρασία και Ανατολασία.
- Η σημερινή τεχνολογία έχει ξεπεράσει αυτή στην οποία παραπέμπει ο Όργουελ στο «1984».

8. Να ελέγξετε τη συνοχή των παρακάτω παραγράφων

- Τα παιδιά παρακινούν τους γονείς όταν νιώθουν τον κίνδυνο. Τα παιδιά, επίσης, μαθαίνουν ευκολότερα από τους μεγάλους. Άρα πρέπει να εκπαιδύσουμε τους πολίτες από παιδιά να προστατεύονται μόνοι τους. Φέρ' ειπείν, εάν καθυστερήσεις να φύγεις από τη φωτιά ή από πλημμύρα, φεύγεις με τα πόδια και όχι με αυτοκίνητο, γιατί έτσι έχεις περισσότερες επιλογές. Ή, σε περίπτωση σεισμού το μόνο ίσως που γνωρίζουν όλοι είναι να μπουσουλήσουν κάτω από ένα τραπέζι. Δεν φτάνει. Δεν πρέπει να έχουμε βιβλιοθήκες πάνω από κρεβάτια, η βιβλιοθήκη στο γραφείο πρέπει να είναι καλά στερεωμένη στον τοίχο, χρειάζεται να έχουμε φακούς και σφυρίχτρες σε εύκολα σημεία του σπιτιού ή της δουλειάς. Εάν είμαστε σε

παραλία και διαπιστώσουμε ότι ο σεισμός είναι παρατεταμένος πάνω από 15 δευτερόλεπτα, πρέπει να απομακρυνθούμε και να ανεβούμε σε υψόμετρο τουλάχιστον δεκαπέντε μέτρων, άμεσα, γιατί μπορεί να δημιουργηθεί τσουνάμι, και να παραμείνουμε μακριά από την ακτή για τουλάχιστον 30 λεπτά.

Α. Λακασάς, Καθημερινή, 13/08/2018

- Η ηγεσία του ελληνικού υπουργείου Παιδείας δηλώνει ανοιχτή στη διεθνοποίηση των ΑΕΙ της χώρας. Ωστόσο, αντί να το αποδείξει εμπράκτως, αναζητώντας διεθνείς συνεργασίες για προσέλκυση φοιτητών, εστιάζει στην απορρόφηση των ΤΕΙ από πανεπιστήμια. Έτσι, αντί να εξορθολογίσει την τεχνολογική εκπαίδευση που τόσο έχει σημασία για την Ελλάδα, την υποβαθμίζει σε επίπεδο ΙΕΚ, αφού τα ΤΕΙ θα μετατραπούν σε πανεπιστήμια. Παράλληλα, με την απορρόφηση των ΤΕΙ (όχι όλα βέβαια) τα πανεπιστήμια αποκτούν νέα βαρίδια, και αυτό αναμένεται να έχει επίπτωση και στις διεθνείς κατατάξεις τους, τις οποίες υπολογίζουν οι ξένοι. Δέλεαρ είναι τα κονδύλια για προσλήψεις και νέα τμήματα. Χαρακτηριστικά, πληροφορούμαι ότι πρύτανης περιφερειακού πανεπιστημίου το οποίο δεν έχει εισέλθει (ακόμη) σε επίσημες διαβουλεύσεις με ΤΕΙ, συμβούλευσε τους καθηγητές του ιδρύματός του να σπεύσουν να καταθέσουν προτάσεις, «όπως ίδρυση νέου τμήματος, τροποποίηση ονομασίας λειτουργούντων τμημάτων και άλλα, επειδή οι διαθέσιμοι πόροι για τα ΑΕΙ προφανώς είναι πεπερασμένοι και γνωρίζοντας τις σε εξέλιξη ανάλογες συζητήσεις για τέσσερις συνέργειες». Σπουδή για το... ψητό.

Α. Λακασάς, Καθημερινή, 09/08/2018

